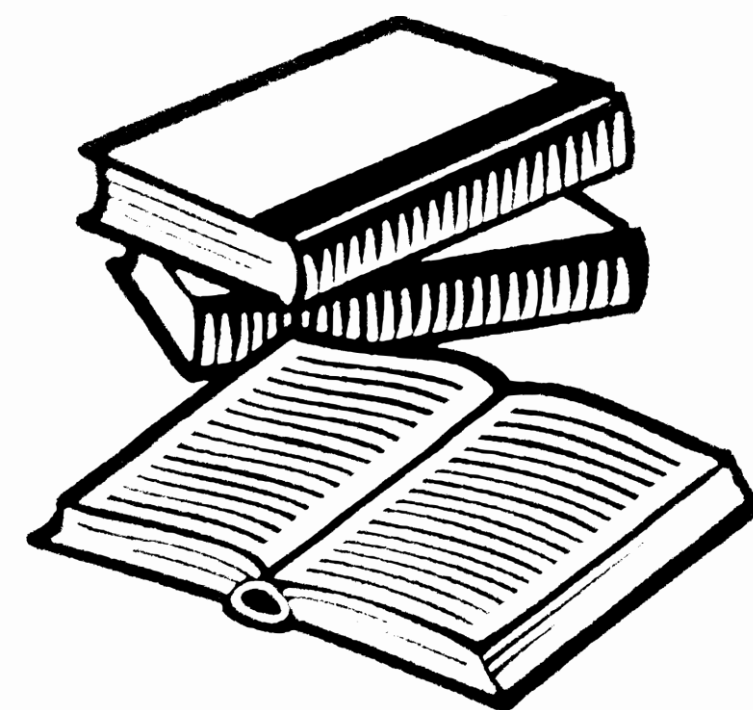

KĀ TOP GRĀMATA:

ZAIĢAS LAŠENBERGAS
PIEREDZES STĀSTS

22.11.2023.

Atrodi savu grāmatu

AUDIOGRĀMATAS

E-GRĀMATAS

TIEŠSAISTES

JAUNĀKĀS GRĀMATAS >

DRĪZUMĀ >

KĀ TOP GRĀMATA: Zaigas Lasenbergas pieredzes stāsts

APRAKTAIS MĒNESS

LJETA PUTĀNE

RĪGA : ZVAIGZNE ABC, 2023.

KĀ TOP GRĀMATA: Zaigas Lasenbergas pieredzes stāsts

BELKANTO EŠAFOTA ĒNĀ

JĀNIS ŪDRIS

RĪGA : ZVAIGZNE ABC, [2023].

KĀ TOP GRĀMATA: Zaigas Lasenbergas pieredzes stāsts

Vispirms par atsevišķiem vārdiem, kuriem es neizjutu vajadzību atstāt svešvalodā, bet devu tulkojumu:

Kerosīns – petroleja

Tālers – dālderis

Blanka – veidlapa

Gurmāns – gardēdis

Vārdi, kuriem jutu īpašu smeķi, tāpēc labprāt atstāju citā valodā:

sīkreti, bureau, pogromi, kepka, dura + kirilicā rakstītie vārdi.

Piekrītu, paldies

Vēl mazliet par kļūdām, kas atkārtojas: *kā reizi* – kalks no krievu valodas как раз, latviski nelieto, vietā var rakstīt *tieši* vai vispār ņemt nost.

Tiešajai runai sekojošais teikums pārāk bieži sāks ar *un*

Divdabji ar *-ot, -oties* apzīmē vienlaicīgu darbību, piemēram, *Skatoties grāmatā, redzu burtus*. Taču: nevis Paņemot somu, viņš iekāpa droškā, bet: *Paņēmis somu, viņš iekāpa droškā*. Jo vispirms paņem, pēc tam kāpj ratos.

Jūs, tāpat arī *tu* ar lielo burtu raksta tikai vēstulēs un līdzīgos dokumentos: ielūgumos, apsveikumos utt. Citos tekstos ne.

Paldies, Zaiga, ļoti vērtīgi, ka šādi izklāstāt gramatikas likumus. Kā ir ar “Jūs” tiešajā runā – vai raksta ar lielo burtu?

19. sept.

Vēlreiz par iepriekš jautāto: tomēr nesaprotu, kā iekāre var lauzt kaulus; katrā ziņā latviski tā nelieto, iekāre var iedarboties uz citiem orgāniem, bet ne uz kauliem.

Varbūt varam nomainīt uz šādu teikumu?

“Viņš jutās kā smieklīgs nelga, bet nespēja nepadoties tai saldajai baudai, kas plūda caur viņa ķermeni.”

22. sept.

XXVII – sarkankoka *bureau* – skaists franču vārds. Atstājam vai latviskojam par *sekreteru*?

Sekreteris ir lielisks vārds - tas saglabā to franču šarmu, bet ir latviešu valodas vārds. Liekam to iekšā!

Kas ir *motichoor laddoos*?

Tie ir populāri lodveida indiešu saldumi, kurus gatavo no turku zirņu miltiem, cukura, *ghee* sviesta un kardamona 😊 mums laikam prasītos tad zem svītras paskaidrot lasītājam, vai ne?

SARAKSTE AR AUTORU

KĀ TOP GRĀMATA: Zaigas Lasenbergas pieredzes stāsts

1896. gads

Formatted: Font color: Red

Sestdiena, 19. septembris

Formatted: Font color: Red

Droška grabināja pa Rīgas tumšajām ielām, kuras izgaismoja aizsmakušas laternas. Elizabetes iela bija nogurusi pēc garās rudens darbadienas un dzina pēdējos pilsētniekus mājās, kurās ik pa laikam te iedegās, te izdzisa pieklusināti oranžas logu rūtis. Vēss klusums mijās ar atsevišķi nokļīdušiem vārdiem, kas virpuļoja kopā ar čaukstošām lapām pa nepielūdzami cietsirdīgo pilsētas bruģi.

Formatted: Font color: Green

Formatted: Font color: Green

Formatted: Highlight

Formatted: Highlight

Formatted: Highlight

Aleksandrs Krause sēdēja droškā ar divām bagāžas vienībām un izskatījās manāmi satraukts. Pierē bija iemetusies grumba, acis šaudījās, un labā roka nervozi glaudīja ūsas.

Pēc īsa brauciena Palēninājās gaitu, neērtais braucamrīks piestāja pie Vērmanes dārza. Krauses kungs ielūkojās savā kabatas pulkstenī, kurš rādīja precīzi deviņus. Pirms kāpt ārā, viņš izvilkā no mēteļa iekškabatas vilciena biļeti, pārlicinājās, ka steigā pakēris pareizo, un rūpīgi to ielika atpakaļ kabatā. Palūdzis važoni uzgaidīt, viņš pasniedzās pēc portfeļa un spieķa un devās uz parka vārtiem. Līdz vilcienam bija atlikusi tieši stunda, taču Zentas pie strūklakas vēl nebija.

Pagāja piecpadsmit minūtes, bet Aleksandra vienīgā kompānija vēl joprojām bija divi bronzas knēveļi, kas priecīgi šļāca ūdeni no trejžubura. Gaidot un ar spieķi domīgi klaudzinot pa strūklakas apmali, viņš klusi pie sevis murmināja, līdz nolika portfeli uz soliņa un izņēma no tā lapiņu un zīmuli. Uzskricelējās ne vairāk par teikumu, viņš rūpīgi noglabāja zīmīti mēteļa kabatā.

Krauses kungs jau grasījās lēnā gaitā doties atpakaļ uz drošku, kad pamanīja divas ēnas tuvojamies caur aleju. Nobālējās viņš steigšus ieslidināja roku kabatā, cieši saspieda plaukstā zīmīti un, izmisīgi meklēdams kādu vietu, kur to paslēpt, nometa tumsā aiz soliņa.

||

Formatted: Font color: Green

4

TEKSTA REDIĢĒŠANA

KĀ TOP GRĀMATA: Zaigas Lasenbergas pieredzes stāsts